

TURINYS

Nrs.	Pradžia.	Psl.	Nrs.	Pradžia.	Psl.
	Daina:		18	Pabuski: Tit! jau trauk.	25
1	Kanklės mano rankose .	4	19	Sāpnas mūsūn gīvastis .	26
2	Skrisk, Lietuvos dainele	5	20	Pavāsaris buvo	28
8	Tilūs, tilūs tie varpeliai	6		Jaunudu:	
	Tēvīnē:		21	Nenori manes	30
4	O tie krašteliai	8	22	O aš žodėln	31
5	Ei, berneli	10	23	Oi tu sakalei	32
6	Kad ruduo	11		Senovē:	
7	Laiveliai plaukia	12	24	Ir eina dienos	34
8	Neleisk brolelio	13	25	Lfg nuilses Nāmuns . . .	36
9	Rūta, rūta	14	26	O rauda sena gaida . . .	37
10	Sēdžiu ant kalnelio	15	27	Už upelės	38
11	Slēpiniūn tiliu balsu	16		Gamta:	
	Gīvenimas:		28	Miega tolimi laukai . . .	40
12	Aušta naujas ritmetelis .	18	29	Pavasareli	41
13	Kūdikio dienos	19	30	Už kalnelio leidžiasi . .	42
14	Malonu tšia ėra viešēt .	20		Giesmės:	
15	Miegok saldžiai	21	31	Nesibijok	44
16	Giliai žmoneliai miega .	22	32	Tai žengkime artėn . . .	46
17	Oi, kas dedas	24	33	Mes Lietuvos vaikai . . .	48

Lietuvos Varpeliai

yra dainų rinkinelis, dviem ir keturiems ilgiems moteriškiems ar vyriškiems balsams; numeriai 1, 32 ir 33 vienok yra mišriam chorui parašyti.

Gaidos nrų. 16, 19, 20, 21, 24, 31 ir 32 yra nabaštininko mano brolio Alberto gamintos, nrs. 16 ir 32 rugpiūties m., nrs. 31 vasario m. 1904 m., nrs. 19 ir 24 po Kotšių šventės 1898 m., nrs. 20 ir 21 rudeni 1899m. Nrų. 16 jis patsai dviem balsam, nrų. 19 ir 31 trims sutaisė, kelis nrų. 19 balsu mano bitšiulis seminarijos mūzikos mokytojas Karl Janz už kitus iškeitė, dabar jie minėtojo mano bitšiulio 3 balsams sutaisytos. Pirmąją 32. nrų. dalį, Kūrėjų Giesme, mano brolis buvo 4 mišriems balsams parašęs, 2. dalį, Malda, šiais metais nabaštininko bitšiulis Ernst Ulrich dalimis 4 balsams prirėngė; tojo darbą aš pildžiau, o minėtasis K. J. jį dar taisė.

Kitų dainų gaidų ėmiau iš žmonių dainų ir daugiau ar menkliau savo reikalams taisiau, kartais visai naujai sumaniau. Kiek tose gaidose yra mano o kiek žmonių balsų, galima matyti iš sulyginimo nrų. 1 su nrų. 722, 3:363, 5:780, 6:374, 8:563, 9:357, 10:372, 11:794, 12:364, 13:327, 14:778, 17:373, 23:752, 25:1009, 26:392, 27:700, 28:785, 29:771, 39:398 Antano Juškos Lit. Volksweisen, išleistų Sigm. Bartsch, Dainų Balsai. Dainos 15 gaida yta vokiška žmonių, 18 nežinomo Vokietišio gaminta.

Visą dainų dalį pats 3 balsams pritaisiau; muzikos vyrai mano darbą tobulino, bet tankiai visai naujus 2. ir 3. balsus parašė. Kartais dar ir aš jų darbą savaip taisiau; o kad būtų mūzikališka klaida pastojusi, ji turi būti veikiau man priskaitoma. Nrūs. 1, 2, 3, 6, 23, 25 ir 28 taisė Karal. Mūzikos Direktorius W. Wolff; nrūs. 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 22, 26, 27, 29 ir 30 be viršui minėtų mano bitšiulis Karl Janz. Visiems širdingai dėkoju už pagalbą ir darbą.

Dainų žodžiai visiškai mano yra, tik nrs 18 vertimas iš vokiško, o nrs. 31 turi žodius iš Biblijos. Gerb. J. Bekampis maloniai perskaitė visas daineles ir patarė, kur kalbą taisyti reikėjo. Išpuošė šitą knygele gerb. Adomis Braks. Labai nuoširdžiai jiems už tai dėkoju.

Šitam rinkinėlyje mėginta lietuvišku rhythm, kaip jis žmonių dainų gaidose randamas, pasinaudoti.

Išleidimą Lietuvos Varpelių liet. Tilžės Giedotojų Draugija sušėlpė 300 markiais. Už tai labai jai dėkui.

Vydūnas

Tilžėje rugsėjis 1909 m.

Daina

1. Kanklēs mano Rankose.

Maestoso

1. Kank-lēs	ma-	no	ran-ko-	se	Ir jos	nie-kuo
2. Tai links-	mai	su-	ky-la	jos!	Tai slapt-	šia jos
3. Vēt-ra	gau-	džia	ban-go-	mis.	O šir	dyj gy-
4. Vēl ir	vēl	aš	jūn klau-	saus.	O tik	jau se-
5. Kaip džau-	Giuos	iš-	girs-dams	jas	Gie-dant	am-ži

met ne-	ty - li	Gai - dos	vir - pa	sti - go-	se.
vēl ir	skun-džias	Rau - da	skam - ba	var - to-	mos!
ve-nims	spen-gia,	jo - sios	ta - ria	sti - go-	mis.
niai be	lau-kiu,	ar - jos	taip ir	ne si-	liaus.
ny-bēs	ai-dan	mei - lei	plūs - tant	per sty-	gas!

2.Lietuvos Dainelė.

Labai lengvai

1. Skrisk, Lietu-vos dai-	ne - le,	skrisk į vi- sūn	šird-de-les!
2.Mei-lė ga-mi-na	džiaugsmaņ,	var-go tad nyks-	ta nak-tis,
3. Neš-ki mus į pa-	lai - maņ	švel-niai, gro-ži-	be do-ros!
4. Skrisk, Lietu-vos dai-	ne - le,	skrisk į vi-sūn	šir-de-les!

Šven-tą-jaņ ža-dink	mei-len	ža-dink vi-sas	gro-žy-bes.
Auš-ta pa-lai-mos	ry - tas,	sau-lė- ta už-	tek vil-tis.
Švies šir-dy-se skais-	ty - bė,	švies ir dan-gus	Lie-tu-vos.
Švent- tą-jaņ ža-dink	mei-len	ža-dink vi-sas	gro-žy-bes.

3. Tylūs Varpelīai.

Išlengvo

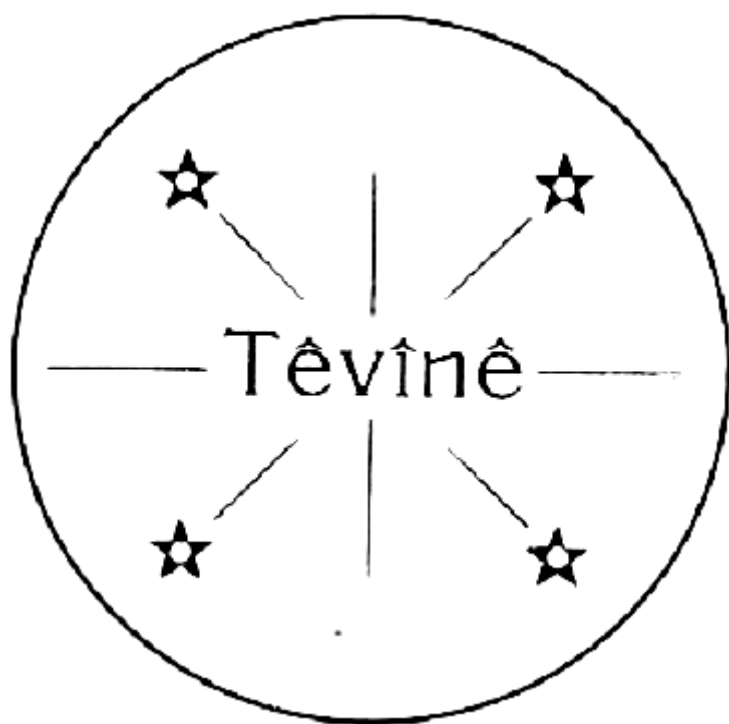

1. Ty-lūs,	ty-lūs	tie var-	pe-liai!	Lyg to-	li o	tik-šir-	dīj
2. O vi-	lio-ja	tie-bal	se-liai!	Tšia ir	ten pa-	si-klau-	sau!
3. Jau lyg	skamb-vi-	si kraš-	te-liai!	Kur tik-	tai nu-	si krei-	piu
4. Ir aiš-	kiau-su	kyl bal	se-liai	ky-la	kaip gar	si-gai-	da!

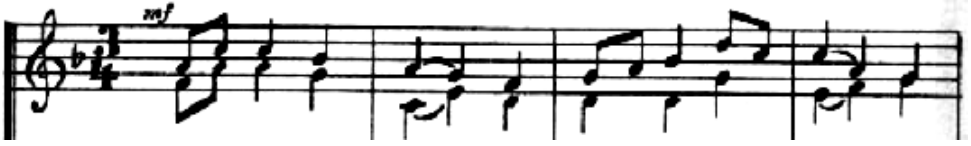
Skam-ba	skam-ba	tie-var-	pe-liai,	skamb ir	klau-so-	si ma-	nyj.
Skam-ba	skam-ba	tie-var-	pe-liai,	skam-ba	man kas	kart mie	liau.
man ap-	sa-ko	tie-var-	pe-liai,	jog tē-	vy - nē	je e-	su.
<i>mf</i> Pris-si-	kē-li-	Mo var-	pe-liai	giest-po	vi - sā	Lie-tu-	va.

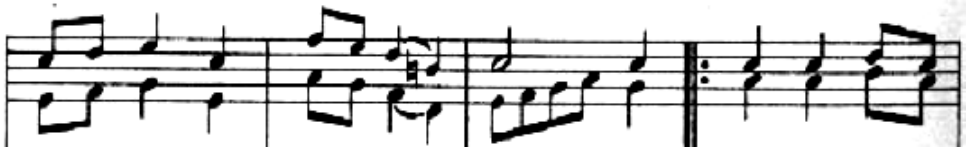

4. O tie krašteliai.

Širdingai, bet tvirtai.

1. O tie kraš-	te - liai,	miš-kai, kal-	ne - liai,
2. O tie kraš-	te - liai,	ža-li lau-	ke - liai,
3. O tie kraš-	te - liai,	tan-kūs miš-	ke - liai,
4. Ir greit nu-	bė - ges	pra-ne ša	jū - roms.

tai Lie - tu -	va tē -	vy -	nė	Pro - bot - šiai
tai Lie - tu -	va tē -	vy -	nė	Tšia jos vai -
tiems ži - no-	ma, kas	bu -	vo.	Ir jiems be -
Ten am - žiai	neb - nu -	ty -	la.	Dan - gun iš -

mū - sūn,
ke - liai
gaud - žiant,
ki - le

ką tšia gy -
do - rai gy -
Na - mu - nas
lai - min iš

ve - no,
ve - no,
klau - sos.
augš - to

my - lè - jo
gar - bès - vai -
Tè - vy - nès
vi - sus, ką

jan ir
ni - kan
mei - lè
Lie - tu -

jan gy - nè.
jai py - nè.
ne - žu - vo.
van my - li.

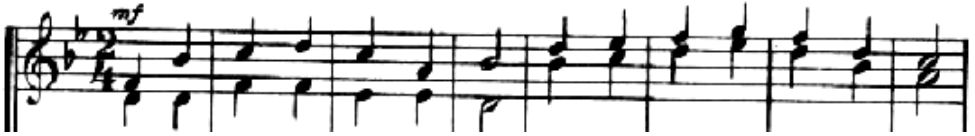
jan ir
ni - kan
mei - lè
Lie - tu -

jan gy - nè.
jai py - nè.
ne - žu - vo.
van my - li.

5. Kur Palaima.

Ramiai

1. Ei, ber-	ne-li,	kur ei-	ni,	su-si-	maš-tes	vaikštšio-	ji?
2. O ko	jieš-kai,	ne-to-	li.	Ar vi-	sai jau	neb-re-	gi?
3. Va, tē-	vy-nē-	je mie-	li	bro-liai,	se-sers	ir ki-	ti.
4. Var-gan	varg-ti	reik vi-	sur,	taip na-	miej kaip	ir ki-	tur,
5. Nors pa	jaus-ki	tai gy-	vai!	Mei-lē-	je gy-	venk vi-	sai!

Neb-ma-	tai-na	mūn gro-	žy-bēs,	nei tē-	vy-nēs	ma-lo-	ny-bēs!
Ne-ra-	my-bē	troš-kiai	trau-kia!	O tšia	pat pa-	lai-ma	lau-kia!
O tē-	ve-lio,	mo - ty-	ne-lēs	mei-lēs	ku-pi-	nos šir-	de-lēs.
bet tē	vy-nėj	plūst vers-	me-lēs	lai-min	my-lint	šiūn šir-	de-lēs.
Vis-kaņ	mei-lē	tik da	li-na	ir pa-	lai-mos	ta-kaņ	ski-na.

6. Gamta.

Galingai.

1. Kad ru-duo,	vė-troj lyg	skun-da,	Ro-dos miršt	jau vi-sa	gam-ta!
2. Tik to-li	sau-lė-ta	die-na,	kad vėl gimd	žie-de-lius	gam-ta.
3. Ak, ša-lėl,	kiek tu pri-	var-gai!	Net vai-kūn	mei-lės pri	sti-gai!
4. Ir tik-rai	mei-lė aušt	šven-ta,	kad ji dar	ū-kuos ir	liūd-na.
5. <i>f</i> Kur klausais,	kur šir-dis	gy-va,	vis bal-siau	skam-ba ta	gai-da:

Gyvai.

Nors vis dar	gau-džia: aš	gy-va!	Nors vis dar	gau-džia: aš	gy-va!
Nors vis tar:	aš kaip Lie-	tu-va!	Nors vis tar:	aš kaip Lie-	tu-va!
Nors nū-nai	švin-ta jau	gra-žiai!	Nors nū-nai	švin-ta jau	gra-žiai!
<i>mf</i> Po žie-mos	mū-sūn Lie-	tu-va!	Po žie-mos	mū-sūn Lie-	tu-va!
<i>f</i> Štai ir aš	ta-vo, Lie-	tu-va!	Štai ir aš	ta-vo, Lie-	tu-va!

P a s t.: Ši dainelė tinka ypatšiai didžiam vyriškam arba moteriškam horui.

7. Namunas.

Išlėto

1. Lai-	ve-liai	plau-kia	Na-mu	nu.	Taip	ant-vil-
2. Kran-	tai, tie	ly-di	Na-mu	ņan!	Ir	tyl ir
3. Vil-	ne-lės	bėg pa-	si-klau-	syt!	Ir	su pliauš-
4. Lyg	iš-gast-	šiu pa-	dings-ta	jos!	Lyg	ne-be-
5. Tik	Na-mu-	nas sau	tek ra-	miai!	Se-	niau-sius
6. Skamb-	bė-jo	Lie-tu	vos kal-	ba	ir	vi- suo-

ne-liūn	leng-vai	sup-ties	ma-lo-	nu,	nu.	
sa-ko	se-ņan,	se-ņan	pa-sa-	ķan,	ķan.	
kia, ir	ņun tad	jau ne-	be-ma-	tyt,	tyt.	
tar-tuņ	joms tos	se-nos	pa-sa-	kos,	kos.	
ži-no	am-ņius	jis la-	bai ge	rai,	rai.	
met-skam-	bės ģi	pa-liai	Na-mu-	ņan,		ņan.

8. Atsisveikinimas.

Išlėto

1. Ne-leisk bro-	le-lio	iš tē-viš-	ke-lės.
2. O tik te-	trau-kia!	Te trauk vai-	ke-lis!
3. Skau-dės šir-	de-lė,	su-grįš na-	mo-liai.
4. Bet kad pa-	mirš-tųn	tė-vųn kraš-	te-ljn,
5. Su-diev, tē-	ve-liai,	su-diev, se	se-le,

Pa-mirš gal	ja-jan, gal	dar mo-ty-	ne-len.
Ma-tys sve-	ty-be, pa-	žys ir var-	ge-ljn.
Prie sve-ti-	mu-jun ne	prie mo-ty-	ne-lės.
lai baud-žia	Die-vas šjn	ma-no vai-	ke-ljn!
vis tē-viš-	ke-lėj liks	ma-no šir-	de-lė.

9. Rūta.

Prakilniai.

1. Rū-ta,	rū-ta	ža-lia rū-	te-le	ko pa-	vy-to
2. Kad iš-	ro-vė	iš to dar-	že-lio	kur šak-	ne-lės
3. Kur man	te-ko	links-mai pra-	žel-ti,	ša-ke-	les tšia
4. Kaip tẽ-	vy-nė	dar-že-lis	bu-vo.	Jo gi-	vy-bės
5. O tẽ-	vy-nė,	ša-lis tẽ-	ve-lių,	ne-si-	lei-siu

la-pe-liai	ta-vo?	ko nu-	lei-dai	ir-gi-gal-	ve - len?
že-me-lėj	šil-dės,	kur gai	vi-no	la-pus ra-	se - lė.
ga-liu pra-	sklei-sti	ir gal-	ve-len	dan-gun pa	kel - ti.
ir aš da-	le-lė.	Bet be	jo-sios	rū-te-lė	žū - vo.
iš tšia iš-	rau-ti,	ir ži-	dė-siu	ša-le bro	le - lių.

10. Sugrižes.

Atsileidus

1. Séd-žiu	ant-kal-	ne-lio,	sau dai-	nuo-da-	ma.
2. Be-sto-	vįs-ber	ne-lis,	va, po	ąu-žuo-	liu!
3. Rie-da	a - ša-	re-lė,	jam per	vei-de-	lius.
4. „Ko-gi	neb-dai-	nuo-ji?	Miel-pa-	si-klau-	syt!
5. Kaip-se-	niai, ša-	le-le	ne-mat-	šiau ta	ves!

Mie-las	tas-kraš-	te-lis!	O tai	Lie-tu-	va!
Su-si-	mas-tes	žvel-gia;	tyl kaip	su skaus-	mu.
Lei-džia-	si sau-	le-lė,	svei-kin	lal-ne-	lius.
Ak, tē-	vy-nės	žo-dįn	tu-ta-	rei, mer-	gyt!
O tē-	vy-nė	lau-kė,	taip ji	lauk ma-	nes!“

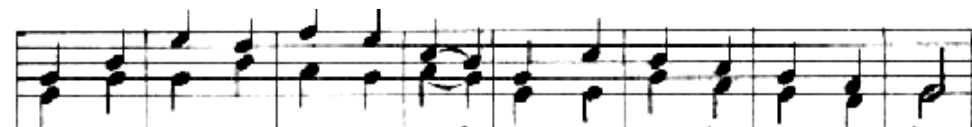

11. Tėvynė.

Nuoširdžiai

1. Slė-pi-	niųn ty-	liu bal-	su	gi-rios	dau-bos	ir kal-	nai,
2. Jū-ron	te-ka	Na-mu-	nas,	jop Ne-	ris bei	Du-by-	sa,
3. Oi, tos	u-pės	sro-vint-	šios,	gra-žūs	vor-pi-	liųn kal	nai!
4. O man	grįš-tant	į na-	mus,	kur mo	te-lė	my-li-	ma,

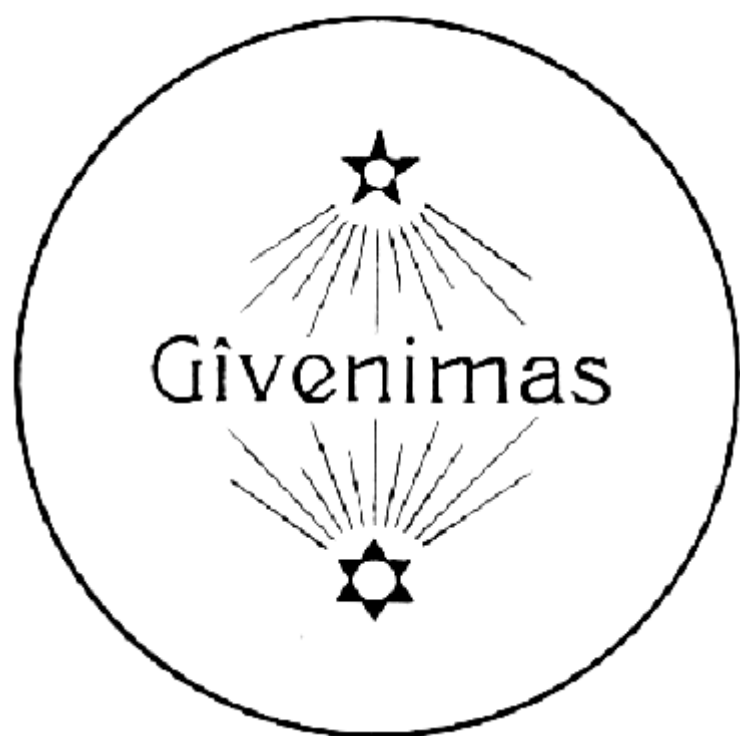

mar-gos	pie-vos	bei lau-	kai	ta-ria,	kur tik	vaikštšio-	ju:
ir Še-	šu-pė,	Jū-ra-	va.	Na-muns	su-ve-	Da vi-	sas:
Juos ap-	žė-lu-	sius vi-	sai	puo-šia	se-nos	pa-sa-	kos:
ma-lo-	nio-ji	jos kal	ba	ža-di-	na šven-	tus jaus-	mus:

1.—4. Tai tė- vy- nė Lie - tu va!

12. Rūtų Vainikelis.

Širdingai.

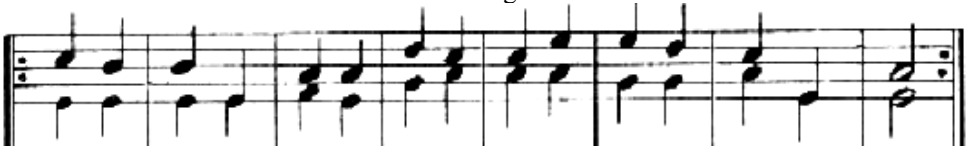

1. Auš-ta	nau-jas	ryt-me-	te-lis,	ant rū-	te-liūn	spind ra-	sa,
2. O kad	kur tū-	la-mer-	ge-lė	be rū-	te-liūn	būs liūd-	na,
3. Bet ant	ga-lo	vyst rū-	te-lės	ir pra-	gaišt jau-	na die-	na.

susil.

greitšiau.

ža-lias	mū-sūn	vai-ni-	ke-lis,	ir šir-	de-lė	taip links-	ma.
jai-nu-	pį-sim	vai-ni-	ke-lįn,	ir šir-	de-lė	būs links-	ma.
Mū-sūn	būs skai-	stį šir	de-lė,	būs ir	vi-suo-	met links-	ma.

13. Kūdikio Dienos.

Širdingai, greit.

1. Kū-di-kio	die-nos	ma-lo-nios	die-nos!	Ty-liai jos
2. Tuo-met bro-	le-liai	ir se-su-	te-lės	gies-mes*) gie-
3. Dir-ba dar-	be-ljū	vik-rūs vai-	ke-liai.	Links-mu, kad
4. Ei-na- vai-	ke-liai	ir iš na-	me-liūn.	„Vi-si kad
5. Grį-žo gies-	me-lės	ant va-lan-	de-lės,	bet ne die-

au-šo,	ir grei-tai	gai-šo,	lei-do-	si sau-	le-lė	jūn.
do jom,	dai-nūn ži-	no-jom,	o tē-	ve-liai	lai-mi-	no.
se-kas,	tē-ve-liai	šne-kas,	šyp-so-	si ir	lai-mi-	na.
grį-šim,	pa-si-ma-	ty-sim,	na-me-	lius pa-	lai-mi-	sim.“
ne-lės;	nēr joms vie-	te-lės!	Ak, die-	ne-lės	kū-di-	kio!

*)Ištikrųjų turi priegaidą pirmasis skiemuo.

14. Jaunimas.

Linksmi.

1. Ma-lo-nu tšia	y-ra vie-šēt,	kur links-mas-sis	jau-nims
2. A-pie dar-bus	jie kalb-sun-kius,	mie-lus ta-ria	ir nie-
3. Ir ber-ne-liai	sau mer-ge-les	dai-liai šne-kin	kaip se-
4. O mer-gai-tēs,	tos my-li-mos!	Jūn žo-de-liai	lyg iš
5. Toks jau-ni—mas,	tai Lie-tu-vos!	Skaist-šios šir-dys	jūn vi-

Švelniai.

gir-dēt,	kur a-ke-lių	ir bur-ne-lių	šir-din-gu-mas	vis re-gėt.
kut-šius!	Va-sa-re-lis	jau-ni-me-lis!	Ma-lo-nu ma-	tyt vi-sus.
su-tes!	Pa-sa ko ja	ir juo-kuo-ja,	bars-to, žar-sto	min-te-les.
dai-nos!	Ir a-ke-lės	kaip žvaigz-delės	iš šven-to-sios	augš-tu-mos!
sa-dos!	Ar dai-nuo-ja,	ar juo-kuo-ja,	kū-di-ke-liai	jie do-ros!

15. Prie lopšelio.

Labai širdingai.

1. Mie-gok sald	žiai. *) Nak-	tis pra-ein ty-	liai. Mo-	te-lė be sė-
2. Mie-gok sald	žiai. Nak-	tis pra-ein ty-	liai. Jau	lig dan-gaus pa-
3. Mie-gok sald	žiai. Nak-	tis pra-ein ty-	liai. Tai	mėnuo viens šip-
4. Mie-gok sald	žiai. Nak-	tis pra-ein ty-	liai. Ir	juo-dan dro-ben

dė-da-ma, lop-	še-lįn tau be	sup-da-ma...!	Mie-gok sald-	žiai!
ki-lu-si ir	žvaig-zde-les už-	de-gu-si...!	Mie-gok sald-	žiai!
so-da-mas, ar	miegt vi-si žiū-	rė-da-mas...!	Mie-gok sald-	žiai!
skleis-da-ma ji	sap-ne-lius pa-	leis-da-ma...!	Mie-gok sald-	žiai!

*) Paprastai 1. skiemuo turi priegaidą.

16. Žadinimas.*)

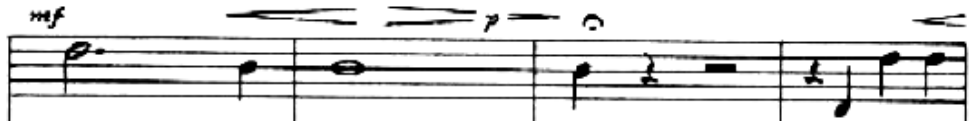
Ramiai.

<i>p</i>	1. Gi-	liai žmo-ne-liai	mie - ga! Gy-	ve-nims jų tam-
<i>mf</i>	2. Te-	skam-ba ry-tųn	bal - sas! Te-	skai-drin jų-jųn
<i>mf</i>	3. Tuo-	jau sap-nai būs	din - ge ir	gy - vy - be tad

	1. Gi-	liai žmo-ne-liai	mie - ga! Gy-	
	2. Te-	skam-ba ry-tųn	bal - sas! Te-	
	3. Tuo-	jau sap-nai būs	din - ge ir	

sus	kaip	sap	-	nas.	O ši-tas
mar	- gan	sap	-	nan!	Jis į gy-
pa	- si-	džiaug	-	sit!	Tik vei-du

ve-nims jų tam-	sus kaip sap-	nas, o ši-tas	sap-nas
skai-drin jų-jųn	mar-gan sap-	nan! Jis į gy-	vy-ben
gy - vy - be tad	pa - si- džiaug	sit! Tik vei-du	kreip-ki-

*) Iš dramatiško Vydūno veikalo Atbudimas.

sap - nas	ne - ra-	mus!	Ir	sun-kiai, sun-kiai
vy - ben	juos vy-	lios!	Kad	jo-jo nors klau-
kreip - ki-	tės švie-	sop!	Ir	se-kit ry-tūn

ne - ra - mus	Ir sun- kiai,	sun-kiai slė-gia!	Sun - kiai
juos vy - lios!	Kad jo - jo	nors klau-sy-tųs,	oi klau-
tės švie - sop!	Ir se - kit	ry - tūn bal - san!	Se - kit

slė - gia! Kas	gal juos	iš - va - duot!
sy - tųs! At-	ver - ki-	te a - kis!
bal - san! Jau	aušt! Pa-	bus - ki - te!

slė - gia!
sy - tųs!
bal - san!

17. Prie mūsų.

Linksmi.

1. Oi, kas de-das	tik prie mū-sųn,	vos iš-pa-sa-	ky-si
2. Kaž ar tiek py-	los jie ga-vo	bū-da-mi vai-	ke-liais,
3. Bi-jos Lie-tu-	vos žo-de-liųn,	bi-jos juos kal-	bė-ti!
4. Viš-tos iš-pe-	ri an-ty-tšius,	vargst su tais vai-	ke-liais.
5. Oi, kas de-das	tik prie mū-sųn,	vos iš-pa-sa-	ky-sit!

Juoku. Solo arba mažas horas.

su-kis šen,	su-kis ten,	kur gu-driųn iš-	vy - si?
už vi-sus	žo-de-lius	kal- ba-mus žmo-	ne - liųn.
Trau-kia-si	tuoj vi-si,	kad jųn kur gir-	dè - ti.
To-kie tai	an-ti-nai	tų-li ir žmo-	ne - liai.
Su-kis šen	su-kis ten,	kur gu-driųn iš-	vi - si?

Visi. Greit.

Dar vi - sus kad jie dar lyg nau - jos Tšiauš - ki šiaip, Dar vi - sus	net se - nus ir da - bar jiems py - los pliaus - ki taip, net se - nus	tar - dams pa - baugš kaip kvai - li ver - vėl reiks iš - ken - by ne kaip tē - tar - dams pa - baugš -	ty - si. še - liai? tē - ti. ve - liai. ty - si.
--	--	---	--

18. Du Kanonu.

1. Tvirtai.

Pa-	busk!	Pa-	busk!	Mie-	got jau ga-	na!	Veik	sau-lė te-
-----	-------	-----	-------	------	-------------	-----	------	------------

kės!	Jau	auš - ta die-	na!			Titš!	Jau trau-ki-
------	-----	---------------	-----	--	--	-------	--------------

mi var - pai!	Pa - si - liau - ti	tur dar - bai!	Šven - tas	va - kars!
---------------	---------------------	----------------	------------	------------

P a s t a b a: Kaip viena dainuotojų dalis bedainuodama yra priėjusi ženklą §, tuomet prasideda antroji jų dalis iš pradžios; dainuojama lig pabaigos ir pradedama iš naujo taip be peralojimo, kol neliepiama paliauti. Prie 2 kan. reikia padaryti 3 ain. būrius.

19. Laumių Daina. *)

Palengva.

1. Sap - nas	mū - sūn	gy - vas-	tis!	Sap - nas
2. Lai - mè	siun - tè	mus že -	myn!	am - žiūn
3. Va - das	mums vi -	siems par -	eis!	Jau - jūn
4. Sap - nas	mū - sūn	gy - vas -	tis!	Sap - nas

vi - sas	bū - vis	Sap - nas	mū - sūn	rū - paes-	nis,
jū - jūn	gro - žint	ir į	gi - lūn	mie - gaņ	jūn
par - ly-	dè - jom!	Vël krū-	me - liai	gar - siai	ūš,
vi - sas	bū - vis	Sap - nas	mū - sūn	rū - pes -	nis,

*) Iš Vydūno veikalėlio: Pasiilgimas Veldėtojo.

tušt - šias tik	žais -	le - lis	Jīn sap - nuoj vai -
žie - de - lius	bars -	ty - ti.	Kad pa - bus, gē -
vēl skam - bēs	gi -	ru - žē.	Gie - dant jam lai -
tušt - šias tik	žais -	le - lis!	Jīn sap - nuoj vai -

ke - liai!	Geid - žia	jo žmo -	ne - liai!
le - lēs	links - mos	būs min -	te - lēs.
guo - sim.	At - gar - sis	jo būs	bū - sim!
ke - liai!	Geid - žia	jo žmo -	ne - liai!

20. Našlaitē.

Liūdņai.

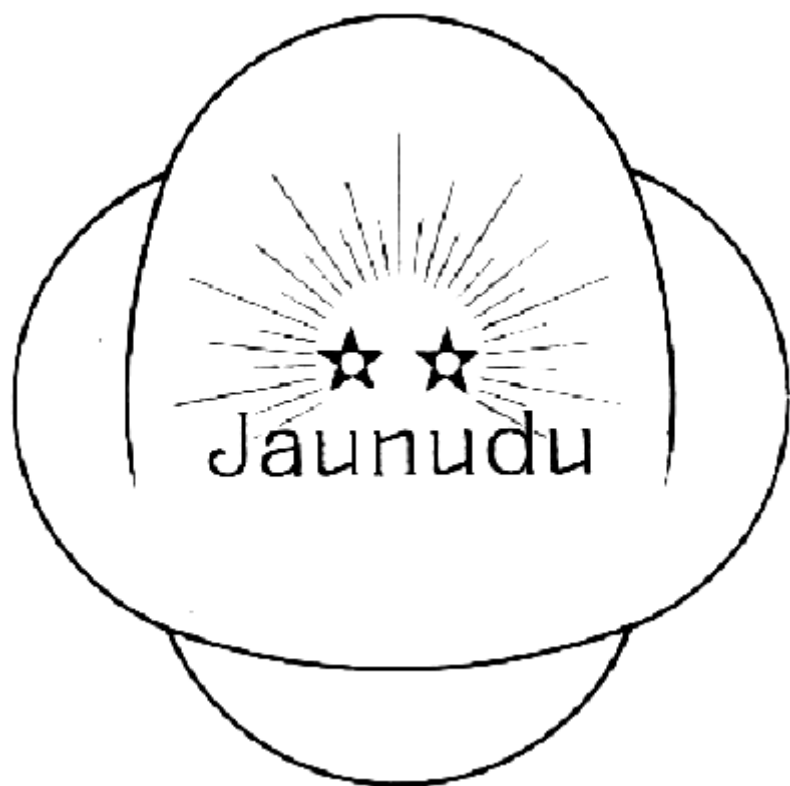

1. Pa –	va - sa - ris	bu - vo.	Ži –	dē - jo gē - le –
2. Links-	mai jos a –	ve - lēs	bē –	gio - da - mos ga –
3. Ir	ded ant gal-	ve - lēs	ir	vēl jīn nu - si –
4. O	ko taip nu -	liū - do	jau -	no - ji mer - gai-

lēs. Mer –	gai - tē sē - dē –	jo prie	ža - lio kal - ne	lio.
nēs. Vai –	ni - kas ran - ke –	lēs, kaž –	kur jos a - ke –	lēs.
im. A –	ke - lē - se plau-	kia grau –	dī a - ša - re –	lē!
tē? Taip	spin - di sau - le-	lē! — Tur	bū - ti naš - lai-	tē!

21. Grytūtė.

Vikriai.

1. Ne –	no - ri ma –	nes, ma-	žo - ji Gry-	tu - te?	Rods	tu va - ži-
2. Bet	kas man tē-	vūn di –	dy - bė ir	lo - bis!	Man	ne - rū - pi
3. Tik	eik už ma -	nes, ma -	žo - ji Gry-	tu - te!	Jeį	tu ir tu -

Rods tu

Rods	tu
Jeį	tu
Su	vie

nė - ji, tu	sau jo - di - nė - ji, aš	pėst-šias ei-nu!	pėst - šias ei-	nu.
gen - tis. Jeį	tu tik ma - no - ji, tai	tušt-šia vi - sūn,	tušt - šia vi -	sūn.
rė - tai vos	vie - ną mar - gi - nen, aš	vest-šiau ta - ve,	vest - šiau ta -	ve.

jo - di -	nė - ji
tik ma-	no - ji
na mar-	gi - ne!

22. Lietuvos Žodelis.

Labai lengvai greitai.

1. O aš žo –	de - lįn sau ži -	nau, ir šir - dy -	je įjįn vis lai -	kau!
2. O suskam -	bė - jo man ji -	sai, kaip sa - kė -	įjįn vie - na ty -	liai!
3. Tė - vy - nės	bal - sas bu - vo	jos! Da - bar man	skam - ba vi - sa -	dos!

Ne - iš - bars -	ty - siu, ne - pa - sa -	ky - siu, kaip mei - len	iš - gir -	dau.
Kaip mo - ty -	ne - lė ta - rė šir -	de - lė taip sal - džiai,	ma - lo -	niai.
Toks įjis mei -	lingas, toks įjis šir -	din - gas žo - de - lis	Lie - tu -	vos!

23. Laimink ją.

Lengvai.

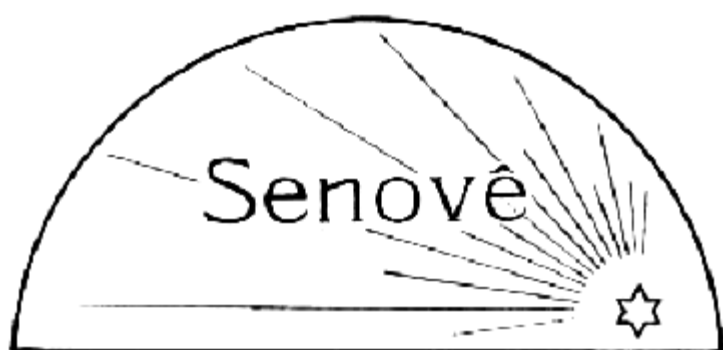

1. Oi, tu sa-ka –	lėl,	rai-bas paukš-tu-	tėl,	tu greit	le - ki.
2. Skrisk padangė-	mis,	plės-ki spar-ne-	lius,	leng - vus,	grei - tus.
3. Lengvai tšia nu-	tūpk,	tšia pra - dėk ul-	duot,	gra - žiai	dai - nuot.
4. Sveikink tē-ve-	lius,	bro - lius se - su-	tes	sa - vo	dai - na.

Nors tu nu –	lėk - tai	per u - pes, ma-	res,	to - li,	to - li.
Ten kur pu-	šy - nai,	ąu - žuo - lai, ber-	žai,	žvelgk į	na - mus.
Tai tše tē-	vy - nē,	tai tšia Lie - tu-	va,	ša - lis	mie - la.
<i>pp</i> O prie šuli-	ne - lio,	būs vie - nų vie-	na.	Lai - min-	ki ją!

24. Viltis.*)

Su pasiilgimu.

1. Ir ei - na	die - nos!	Ir	slen - ka nak - tys!	— Su -
2. Su - griu - vo	bokš - tai!	Su -	gu - ro pi - lis!	— Tè -
3. Vi - sąn do -	ry - ben	ir	pra - kil - ny - ben	— jis
4. Nors vei - kiai	sto - tųs	dra -	sa augš - to - ji	— ir
5. Ir dar vis	gy - vas	gai -	drus lū - kè - jims!	— Dar

švint auš -	ri - nè,	spind	va - ka ri - nè!	— Kuo -
vy - nè	žu - vo,	tam -	sy - bei kliu - vo.	— Ir
ap - ža -	vè - jo,	mums	ap - ke - rè - jo!	— Ir
puoš - tųn	vy - rąn	tvir -	tąn ir ty - rąn!	— Tik
mums ne -	žu - vo	nu -	si - ti - kè - jims!	— Tik

*) Iš Vydūno veikalėlio: Išvaduotojas

met par –	eis,	kas iš - va-	duo - tų,	gi-	vy - bės
ap - juo –	kas	skra - jo - dams	lo - ja,	tė-	vy - nės
slapt - šio –	mis	te - gal su-	švis - ti,	pa-	ti gro-
rai ta –	sai	mus iš - va-	duo - tų,	di-	ky - bės
rai par -	eis	kas iš - va-	duo - tų,	di-	ky - bės

švie - sąn	—	mums vėl pa-	duo - tų!
švie - sąn	—	ma - ru pa-	klo - ja.
žy - bė	—	bai - liai pra-	plis - ti.
švie - sąn	—	mums vėl pa-	duo - tų.
švie - sąn	—	mums vėl pa-	duo - tų!

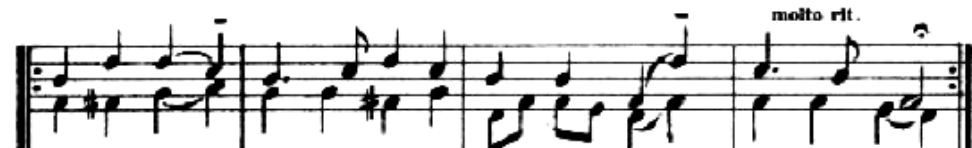

25. Rambynas.

Išlengvo.

1. Lyg nu - il - ses	Na - muns te - ka,	jū - ron leidžia-	si že - myn.
2. Švents švelnumas	kal - nąn den - gia!	Tar-tum išplės-	ti spar - nai!
3. Tan - ku - my -	nas ža - lia - vo	šven - ta ug-	nim*)ge - rė - jos.
4. Ne - vy - dons	at - si - grū - des	šven - tąn ug-	nįn ge - sina.
5. Na-muns verkes	prie žo - ly - no,	jū - ron lie - ja-	si to - lyn.

Bet ram-by-nąn	dar iš - vy - des	lie - ja - si pas	įjn ar - tyn.
Ir šven - tu - mas	pats lyg žen - gia	ant Ram - by - no	šviest ū - mai.
Au - žuo - lai	su - de - ja - vo!	Žu - vo Kri -	viai, Kū - rėj - (os)
Ir rau - dons	kraus pa-plū-des	žo - len skaud-	žiai drė - kin - (a)
Šnabžda medžiuos	ant Ram-by-no!	<i>mf</i> Ir ug - nis vėl	kyl augš - tyn!

*) Ištikrųjų turi kirtį antrasis skienuo.

26. Rauda.*)

Palengva.

1. O rau-	da se-	na gai - da,	ir gar-	si žmo-	niųn šir - dyj,
2. Kas kart,	kad už-	ein nak - tis,	žvaigz-dė-	ta sau	tyl gra - žiai,
3. Mer - gai-	tės augš-	tos do - ros	ten - rau-	da griu-	vė - siuo - se,
4. „Šventyk-	loj ša-	le šu - lųn,	se - nes	tris ap-	globk karš-tai!
5. Pa - būgs -	ta! Ne-	tenk drą-sos	Tai verk-	da - mos	jos be-lauks,

kad - Lie - tu-	vos din-	go gro - žė	gi - liai ap-	ke - rė -	toj pi - lyj.
su - jun - da	se - no -	ji pi - lis,	su - skam - ba	bal - se -	liai ty - liai.
ir lau - kia,	kol jųn,	niš-va-duos	drą-sius koks	ber - ne -	lis iš tšia.
ir vei - do	bais - bau -	gio - jo jųn,	ber - ne - li,	ne - bok	to vi - sai!“
kol med - žiai	sau - si	ne - ža-liuos,	drą - ses - nis	lop - šyj	ne - pri - augs.

*) Iš dramatiško Vydūno veikalo: Išvaduotojas.

27. Ažuolas.

Išlėto

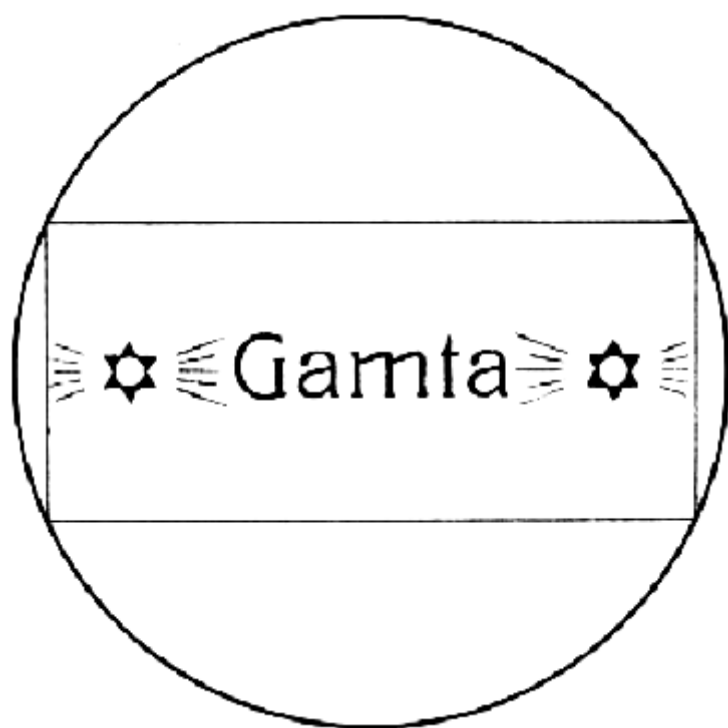

1. Už u -	pe - lės	prie kal-	ne - lio	au - ga	ža - lias	au - žuo-
2. Kaip tšia	kar - tąn	bai - sios	ko - vos	bau - giai	tran - kė-	si to-
3. Kaip mer-	gai - ten	pi - liai	griū-vant	lai - mė	pa - slė-	pė kal
4. Kaip mer-	gai - tė	nuo-kal-	ne - lio	nak - ti-	mis - nu-	ei - da-
5. O da-	bar pors	kū - di-	ke - liųn	sald-žiai	miegt po	au - žuo-

las.	La-	pai	šla-	ma,	šnabžd se-	no - vės	pa - sa-	kas.
li.	O	kaip	žu-	vo	kar - žy-	giai - se-	ni, jau-	ni.
ne.	O	kaip	žu-	vo	jos ber-	ne - lis	mu - šy-	je.
vo	puoš-	ti	ka-	paņ	verk - da-	ma po	au - žuo-	lu.
lu.	La-	pai	šla-	ma,	ir sap-	nuo - ja	ma - žu-	du.

28. Žiemos pasaka.

Labai ramiai.

1. Mie - ga	to - li-	mi	lau-	kai	sap-nuo-	se bal-	tos žie-	mos.
2. Kar - tais	leng - vai	ju-	di-	nas.	Snie-gas	by - ra	nuo ša-	kun,
3. Ir slapt-	šiai jos	ta-	ria-	si:	Kaip tik	būs, kad	vėl su-	šils,
4. Kad vėl	sprogs, ža-	liuos,	žy-	dės	pie - vos,	gi - rios	ir lau-	kai!
5. Bet veik	med - žiai	vėl	vi-	si	ty - li	ir gi-	liau sap-	nuoj.

1 — 5 Snie - gas ir žie - ma. Sau - lė - ta die - na.

Pu - šys,	au - žuo-	lai,	ber-	žai	stūg - si	kaip iš	pa-	sa-	kos.
lyg pa-	leis - da-	mas	vi-	sas	iš gi-	liau - sų	jūn	sap-	nūn.
sau - lės	spin - du-	liai	vi-	si,	ir kie-	ta žie-	ma	iš-	dils!
Kad gam-	tos dai-	na	skam-	bės	ir būs	re - gi-	mi	sap-	nai!
sau - lė	mei - liai	šyp-	so-	si!	Bal - tas	snie - gas	spin-	du-	liuoj.

Ty - li, tyl gam - ta. Mie - gas — pa - sa - ka.

29. Pavasaris.

Vikriai, linksmai.

1. Pa - va - sa-	re - li,	sau - lès	žvil-	ge - li,
2. O tu pra-	žy - dai,	ir - gi	pra-	gy - dai!
3. Ta - vo žie-	de - liai,	ta - vo	kva-	pe - liai,
4. Ta - vo dai-	ne - lès,	ta - vo	gies-	me - lès,
5. Pa - va - sa-	re - li,	sau - lès	žvil-	ge - li,

ak, pa - si-	il - gau, ta-	ves pa - si-	il - gau!	il - gau!
Links - mai žval-	gaus-si, džiaugs-	min - gai klau-	sau - si.	sau - si.
nors jie žy-	dè - tųn, šir-	de - lėj kve-	pè - tųn!	pè - tųn!
nors su - skam-	bè - tųn šir-	de - lėj al-	dè - tųn!	dè - tųn!
žy - di jaus-	me - lyj, gie-	di man šir-	de - lėj!	de - lėj!

30. Vakarelis.

Labai rimtai.

1. Už kal-	ne - liųn	leid - žia-	si - sau-	le-	lè,
2. Oi, kad	sau - lèp	lèkt man	būt spar-	ne	lis!
3. Mat, vè-	je - lio	su - pa-	mi siū-	buo-	ja
4. Ir mei-	liai tik	šyp - so-	si nak-	te	lè;
5. Ne - ša	tad ma-	ne ty-	liai švie-	so-	pi,

ir su	rū - kais	kyl tam-	si nak-	te-	lè.
Nors ra-	min, ra-	min miels	va - ka-	re-	lis.
jau vi-	si me	de - liai	ir sap-	nuo-	ja.
klo - ja,	klo - ja	sal - dūn	man mie-	ge-	līn.
ei - nant	ant dan-	gaus žvagz-	dims die-	no-	pi.

31. Nesibijok.
Psalmas

Lengvai.

mf

Ne — si — bi — jok! Ne — si — bi — jok! Ne — si — bi —

jok, aš su ta — vim ta — ve ap — sau — go —

P

dams, ta — ve ap — sau — go — dams!

Solo. Labai palengva.

pp *mf* *pp* *ppp*

Būk, Vieš — pa — tie, ak būk, jau va — kars ran — das!

Viol. Tvirtai.

mf

Ne — si — bi — jok!

Ne — si — bi — jok!

mf
Ne — si — bi — jok!

Ne — si — bi — jok!

Ne — si — bi — jok!

f
aš su ta —

vim!

aš

su ta —

ff
vim!

Hal — le —

lū — ja!

mf
A —

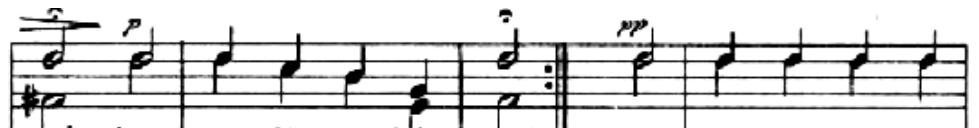
men!

32. Kūrėjų ir kūrėjaitšių giesmė ir malda.*)

Rimtai.

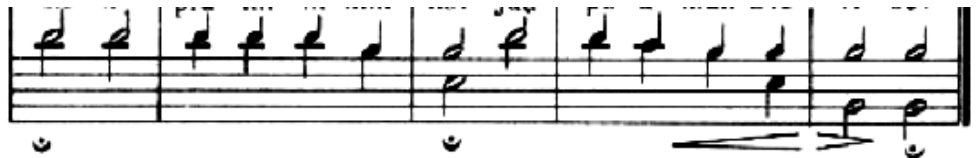
1. Tai	žen - ki - me ar -	tyn, kur	am - ži - na ug -
2. Iš	mie - go - ki - lo -	me. Pa	li - ko - me sap -

nis, kur	pa - slėp - ta švie -	sa!	3. Te -	sie skais - ti šir -
nus! Tai	ženg - ki - me ar -	tyn!		

dis ir	pra - kil - ni min -	tis! Jau	po a - kių Die -	vy - bė!
--------	----------------------	----------	------------------	----------

*)Iš dramat. Vydūno veikalo: Atbudimas.

Galingai.

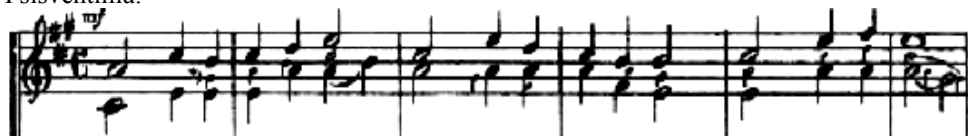
Om! Už - te - kēk mums, sau - le iš - min - ties! Ta - ve mes
 Tu - vis - ķaņ ap - švie - ti ir gai - vi - ni! Tu vi - so -

gar - bi - nam per am - žius!
 ko prad - žia ir pa - bai - ga! Švie - sy - be ta - vo

būk mums va - do - vu, Ta - ves - pi grīš tan - tiems švie - sos ke - liu!

33. Lietuvių Giesmė.

Psišventimu.

1. Mes Lie - tu -	vos vai - kai	sto - vė - sim	vien - širdžiai	tvir - ta ¹⁾ do -	ra,
2. Ir sek - sim	Pro - bot - šius	įn švie - sąn	ti - kint - šius.	A - kis švie -	sop,
3. Skaist - šiu ti -	kė - ji - mu,	ga - lin - gu	vei - ki - mu	gy - ve - si -	me
4. O Mei - lė,	ką y - ra	pa - ti augš -	ta švie - sa,	lai šven - ti -	na

ran - koj ¹⁾ ran -	ka	:: vi - si už	Lie - tu - vą,	Tė - vy - ne	Lie - tu - vą::
šir - dis Die -	vop	:: gra - žiai nu -	švis vi - sa	Tė - vy - nė	Lie - tu - va::
ir - šve - si -	me ²⁾	:: iš Bot - šiųn	my - li - mą	Tė - vy - ne	Lie - tu - vą::
ir lai - mi -	na	:: vi - sus ir	Lie - tu - vą,	Tė - vy - ne	Lie - tu - vą::

1) Pirmame posmelyj šios vietos žodžiai turi priegaide ant 1 skiemens; giedant balsai plaukia ir kirtšiai nepasidaro taip žymiais kaip kalbant.

2) arba puošime. — *) Norint giedoti šią giesme tik 2 balsais, reikia vietoj didžiųjų imti mažasias uolas, kur jų yra.